

**Dissertatio anatomico-chirurgica de poplitis aneurysmate : quam, Deo
juvante, & praeside M. Petro-Mathurino Botentuit Langlois ... / tueri
conabitur Joannes-Jacobus Thillaye, dissertationis auctor.**

Contributors

Thillaye, Jean-Jacques.
Botentuit Langlois, Pierre Mathurin.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

[Paris] : Typis Michaelis Lambert, 1784.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/jjsaffux>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

24

DISSERTATIO ANATOMICO-CHIRURGICA DE POPLITIS ANEURYSMATE;

QUAM, Deo juvante, & Praefide M. PETRO-MATHURINO
BOTENTUIT LANGLOIS, Scholarum Moderatore, antiquo
in Scholâ Præticâ Professore, tueri conabitur JOANNES-
JACOBUS THILLAYE, Rothomagensis, præclaræ Artium
Facultatis in Almâ Universitate Parisiensi Magister, Anatomes
in Scholâ Præticâ nuper Prosector & Regii Scholarum
Hospitii alumnus primarius, Dissertationis Author.

Die Sabbati 11^æ. mensis Septembris anno R. S. H. 1784,
à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam,

PARISIIS,
IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.
PRO ACTU PUBLICO,

* * *
MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ
Collegii, necnon Academiæ Typographi, viâ Cythareæ.

M. D C C. L X X X I V.

DISSEECTATO
ANATOMO-CHIRURGIA
PER TAMSURAMA

GUARDIAN, DOMINUS, OUR FATHER, WHO HAS BEEN PROPERTY OF MANKIND,
GIVE US THE KNOWLEDGE OF YOUR WORD, SHOW US THE POWER OF YOUR HAND,
LET US FIND CONSOLATION INSPIRATE YOUR CREATION,
TELL US THE TRADICION OF YOUR CREATION,
TELL US THE PROPERTY OF YOUR CREATION,
TELL US THE PROPERTY OF YOUR CREATION.

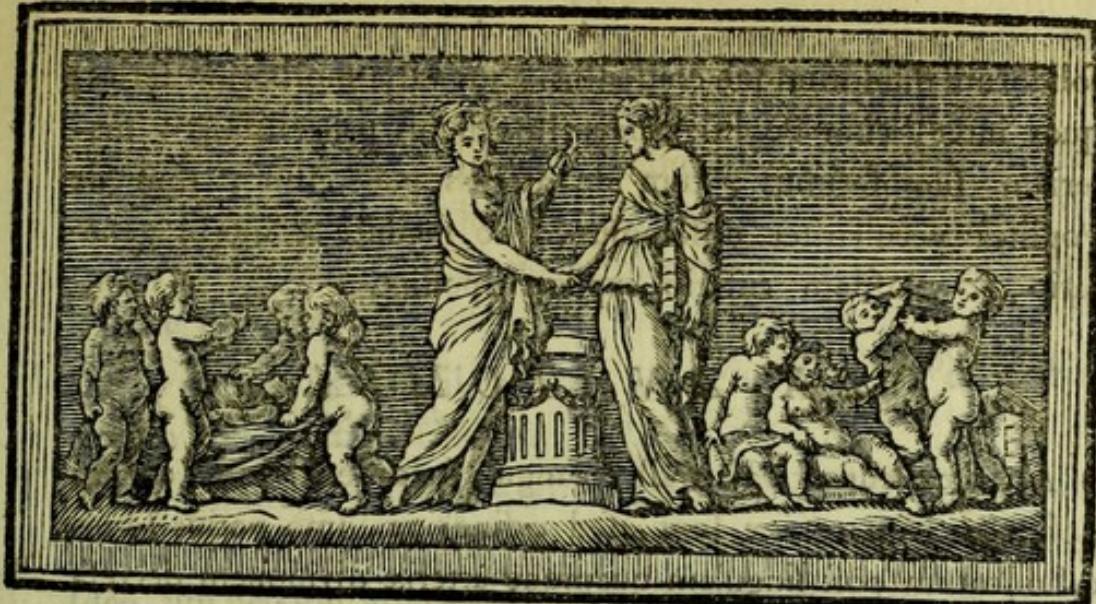
3-11. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.
41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51.

21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.
41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51.

МАРТАНИЯ ЛАУРІЯ

17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51.

М ДЕС ТХХІІІ

D. O. M.

DISSE

ANATOMICO-CHIRURGICA
DE POPLITIS ANEURYSMATE.

QUANDIU suis in vasis continetur sanguis, nec major est ipsius impetus, quam parietum quibus coeretur resistentia, ex mutua illâ actione & reactione vigent functiones, firma stat sanitas. Sin autem violentius ad eosdem parietes allidatur, & opposita sibi repagula frangere tentet, si debilitata vasa vi impellenti cedant, aut externâ quâcunque causâ disrumpantur, tum cessat omnino, aut saltem plus minusve læditur naturalis

A ij

solidorum fluidorumque consensus. Hinc varia morborum series; quos inter, cum Poplitis aneurysma hujus programmatis materiam sumperimus, tum de arteriis generatim, tum de Poplitea peculiariter differemus, quo facilius & morbi generatio, & ejusdem curatio explicari possint.

E X A N A T O M I A.

Arteriae dicuntur vasa quibus sanguis à corde ad omne corpus defertur. Non conicæ sunt, sed cylindricæ, immo potius series cylindrorum post singulam quamque arteriæ divisionem decrescentium, ita ut ramorum collectivè sumptorum lumen trunci capacitatem eò magis superet, quo remotores à corde, ac proinde numerosiores divisiones computantur: sin autem successivè & separatim consideretur trunci, ramorum, surculorumque diameter, imminui videbitur.

Variæ sunt earum tunicae: in magnis corporis cavitatibus ex communi membranâ adscititiam mutuantur: alibi nihil simile reperitur, sed cellulosa tela quâ vicinæ partes alligantur, arterias majores laxius ambit, minores strictius constringit, & eò tenuior, brevior, densiorque advertitur, quo propius ad arteriam accedit. Ex hac tunica interiores confirmante magnum arteriis conciliatur robur; hinc fixum situm, figuram stabilem habent, vicinis cum partibus conjunguntur, & pro vario usu plus minusve inflectuntur.

Remotis hujus cellulosæ telæ lamellis, musculosa adparet tunica circularibus conflata fibris, aut potius circulorum segmentis per extremos fines mutuò consertis. Secundum axim arteriarum nullæ protenduntur fibræ, & circulares etiam in capillaribus non deprehenduntur: ex illâ tunica contractilitas & irritabilitas arteriarum.

Hanc inter & sequentem adest cellularis textus, tenuis, & brevior qui tertiam tunicam constituit.

Interior tandem mollis, levigata, unius tenoris, internæ cordis membranæ continua, arachnoides, villosa, nervea dicitur. Aneurysmata, polyposasque concretiones tūm contextu continuo, tūm levitate impedit.

Suæ non desunt arteriis arteriæ, venæ, nervi, sed in majoribus tantū truncis conspicuntur.

Ita constitutæ arteriæ maximo labore vigent, ut sanguini singulo quoque momento in suos parietes nitenti obnitantur. Ideò, ubi flectitur arteria, fortior est in dorso convexitatis, quām in sinu: quò majores rami, eò magis ad axim trunci convergunt, sic enim minuitur impetus sanguinis in vasorum parietes. Sed ex variis propugnaculis & munimentis quæ contra vim sanguinis instituit provida rerum creatrix Natura, nullum sanè utilius quām anastomosis. Sed eheu! Cùm maximè desideratur hoc Naturæ beneficium, tūm sèpè sèpiùs deficit; nam quò majores trunci, eò rarior adest anastomosis, quò minores, eò frequentior; ideo sanè quòd in majoribus vasis eundem semper cursum teneat sanguis, dùm in minoribus fluit refluitque vicissim, undè multiplex vasorum communicatio ibi necessaria fuit. Cùm verò ex hâc tantū dispositione pendeat successus operationis quam in nostro programmate instituendam suademus, pauca quædam de popliteis vasis adjicere liceat.

Arteria poplitea à femorali, infimam circà femoris partem, primum inter & tertium tricipitem, retrorsùm & extrotsùm, ad superiorem tibiae quadrantem se projicit, ad internam femoris, & posticam articulationis partem vergens. Congener vena superiùs & extrinsecùs oras arteriæ parùm obtegit, dùm eamdem inferiùs strictè neëtit & implicat.

Solis ferè integumentis, toto suo decursu, recta poplitea arteria ad inferiorem femoris & superiorem tibiae partem perplures anonymos undique spargit ramos, sed præcipuos emitit qui articularium & Gemellorum nomine insigniuntur.

Articulares arteriae tūm internae tūm externae in superiores, medias, & inferiores distinguuntur: omnes inter se communicant, & alias etiam habent anastomoses cum circumflexā externā & tibiali tūm anteriori tūm posteriori, & peronā.

Gemellæ pariter cum omnibus his arteriis coadunantur; unde facile paret obliterati trunci vices gerere posse ramos collaterales.

E X C H I R U R G I A.

Aneurysma definitur tumor sanguineus à dilatata vel rupta arteriā natus unde in verum spuriumque dividitur: Verum cùm intra tunicas arteriæ ultrà modum expansas continetur sanguis; spurium quando suos perfregit limites, & in vicinas cellulas effunditur.

In primarium & secundarium distinguitur spurium aneurysma. Primarium arteriā vixdum lēsā agnoscitur: si sanguis ex vulnere levi in vicinam cellulam diffluat, eamque paulatim distendat, circumscriptum nuncupatur; si lēsione gravi in cellularē textum effundatur, & hinc indē exundet, vocatur diffusum; sin autem in vicinam venam, seu ex communi vulnere, seu ex utriusque vasis erosione transfundatur, dicitur aneurysma per anastomosim.

Secundarium vel aneurysmatis veri disruptioni succedit, vel oritur ex falso aneurysmate aptā primō vindictā coercito, mox verò ex compressionis negligentia aut ægri imprudentia recrudescente, cùm coagulum quo obturabatur arteria vulnus, sanguine vividiū affluente & irruente dejicitur.

Plurimæ aliæ sunt aneurysmatum divisiones; nempe in interna & externa, simplicia & complicata, majora vel minora. Modò pulsant, modò levis tantùm fremitus percipitur: nunc truncum, nunc ramum aggrediuntur, undè varia prognosis, diversaque medendi methodus. Sed hic multa generalia ex consilio omittimus, de aneurysmate in Poplite solummodò disse- rentes.

Attentè considerant̄i quot quāmque fortes musculi genu articulationem circumdant, quanta sit eorum actio, quām validos, quām varios, quām repetitos motus exercēant, facilè patebit nullam corporis partem, si brachium excipias, aneurysmati magis obnoxiam fieri. Et quidem non unum tantūm arteriæ popliteæ punctum invadit, sed modò principium, modò finem, nunc medium partem, nunc totam arteriæ longitudinem aggreditur.

Quidquid arteriæ tunicarum vim obſſistentem vel imminuit, vel frangit, aneurysmatis inter causas meritò recenseri potest. Externæ sunt contusio, vulnus, subita & nimium intensa vel frequentius repetita femoris & cruris musculorum contractio, ut in bajulis, cursoribus, textoribus, &c.

Internæ, vasorum obſtructio, ossificatio, ulcera interna, lues venerea, scorbutus, &c.

Facillimè ut plurimūm dignoscitur aneurysma: Sæpè tamen sagacissima Chirurgi perspicacia desideratur: nonnunquam enim ita obscuris se signis prodit, ut nisi omnia sedulò ponderaveris, nisi varia symptomata attentè conferas, nisi præsertim diuturniori experientiæ innitaris, in eo sis aliquando ut abscessum pro aneurysmate adesse pronunties, quod & in Chirurgiæ opprobrium, & in ægti perniciem verteret. Verum aneurysma arguit tumor in Poplite circumscriptus, mollis, fluctuans, ovum figurâ referens, pulsum pulsui arteriæ isochronon habens: cutis adnatæ

non immutatur color, & absunt pariter, nisi jamdudum inleverit, calor & dolor. Cum autem accrescit, durior fit, ægre percipitur arteriae pulsus, fremitus perinde ac in spurio stridet, quæ omnia à concreto sanguine & polypis merito sunt deducenda.

In spurio aneurysmate prominet tumor inæqualis, hinc & indè durus, dígito saepius oblistens: vix percipiuntur pulsationes, imò ad tactum crebro resonat strepitus; cutis violaceis fœde distinguitur maculis; tandem absunt signa quæ verum aneurysma comitantur.

Ex morbi diuturnitate varia subsequuntur symptomata, tūm in spurio, tūm in vero aneurysmate quod eundem diutiū gradum servare constat; & quideam tumoris incremento sanguis ibidem lentè & segniter actus in vasa, stagnat, concrescit. Tūm densissimus evadit saccus: enatis polypis intercluditur arteriæ tubus; undè, si infra tumorem exploratur, perdebilis percipitur pulsus. Gravis primū dolor in Poplite, dein acutissimus ad malleolum usque protenditur. Varii genu motus in principio ardui & difficiles, brevi nullatenus exerceri possunt. Interdūm frigoris sensus aut stupor totum invadit membra. At verè seviente dolore iunctaque ad ossa delato, febris arida depascitur artus, ægro nulla quies, perpetuis exagitatur vigiliis, pes & crux mirum in modum tument œdemate, mox gangrænâ corripiuntur, modò ita corroduntur ossa ut à causâ vel levissimâ perfringantur, modò sponte suâ disrumpitur saccus aneurysmaticus, undè, nisi citissimè adhibeatur auxilium, lethalis ingruit hæmorrhagia.

Licet hæc omnia non sint in quocunque aneurysmate pronuntianda, nihilominus inter gravissimos ille morbus annumerandus est; sed varii sunt periculi gradus pro variis casibus æstimandi. Minus exitiale in arteriæ principio, quam in loco ubi dividitur

aneurysma judicandum est : spurium vero periculosius , quòd verum plerumque diutiùs in eodem statu remaneat , dūm spurium enumerata sēpiùs adducat mala. Ortum à causis internis magis nocivum , quām ab externis : simplex nil funesti portendit ; compositum , sive aliis aneurysmatibus , sive aliis stipetur morbis , ægrum sēpissimè in vitæ discrimen adducit. Damnosum est ubi obcalluit , ubi vastum est ac diffusum ; contrà verò , levius habebitur : varia demùm pro ætate , sexu , temperamento , &c. prognosis instituenda.

Ad curationem triplex patet via : compressio , ligatura , amputatio membra ; sed ad unum ex his mediis promiscuè & indiscriminatim non confugiendum ; omnis enim ægri salus sēpè sēpiùs ex prudenti inter ea delectu pendet : omne igitur ingenium , omnem sagacitatem ad id intendat Chirurgus , ut , quid morbo conveniat , quid non , judicet & eligat.

Certè quidem si ægri arbitrio optio permitteretur , compressio , ut potè mitior methodus , solummodo adhiberetur , sed certis tantùm in casibus admitti potest : nempè cùm aneurysma recens & parvum nullis graviotibus stipatur malis : si spurium sit , cùm levis est arteriæ lœsio , sanguisque nec latius in telam cellulosam diffunditur , nec grumis polypisque durioribus concrevit : Si verum , cùm tumor omnis undique ita comprimi potest , ut nullâ ex parte diffluere vel iterum prominere possit : tandem hæc , saltem tanquam palliativa , methodus ineunda , quoties in aliis nulla spes ponitur , aut omnem operationem pertinaciter æger refugit.

Quâcunque de causâ electa fuerit , instituitur ope duarum fasciarum quarum altera timori , altera toti membro admoveatur. Illa concavo munitur scuto ad eminentiam configurato , cuius concavitas , tumore decrescente , paulatim ita imminuitur , ut demùm ad planitatem prorsus accedat : laxior primò vinclata

magis magisque indies constringitur, ita tamen ut liber sanguini
tum per venas tum per arterias collaterales circuitus permittatur:
non nocebit tamen, si parum frangatur ejus impetus pulvillo
oblongo secundum arteriam decurrente, secundaque fascia leniter
constricto. Ad id quoque plurimum conferent sanguinis missiones
plus minusve repetitae, parcissima dieta, potus diluentes &
frigidi: admovebuntur topica refrigerantia, adstringentia: sed,
quod operae pretium, ab omni motu abstinebit æger; cubili
veluti affixus, perfecte & animo & corpore quiescat. Hæc si
sedulò diuque obseruentur, aliquando fieri poterit ut, sive ad
justam diametrum reducta arteria, sive grumo indurato lœsos
illius parietes coadunante prorsus curetur aneurysma.

Si, rebus attentè perpensis inutilis, aut nociva compressio futura
videatur, necessaria operatio; sed antequam celebretur, pariter
videndum an felicior ex eâ successus sperari possit. Nulla
enim unquam suscipienda est *encheiresis* quin ægro, sin per-
fectam sanitatem, saltem aliquid afferat boni. Ab eâ igitur
abstinendum est:

- 1°. Si tumoris amplitudine nullus arteriae ligandæ supersit
locus;
 - 2°. Si ad popliteæ in tibiale & peronæam divisionem exten-
datur saccus aneurysmaticus;
 - 3°. Si ita integumentis & ossibus adhæserit, ut ab iis nullâ
arte separari queat;
 - 4°. Si carie afficiantur ossa;
 - 5°. Si naturam osseam arteria induerit;
 - 6°. Si ex latiori vasis rupturâ sequatur immane vulnus,
undè arteriarum collateralium destructio & anastomoseon
defectus;
 - 7°. Si multiplicia adsint aneurysmata;
- Quæ si absint, operatio sic instituenda.

Paratis quæ ad eam celebrandam necessaria sunt, vinculo seu torculari ad medianam femoris partem affixo, pilâque infra Fallopii ligamentum positâ, ægro in abdomen decumbente & dexteris juvantibus ministris, femore crureque contentim firmatis, suspensâ & levi manu duplicata aut protensa secantur integumenta, adeò ut suprà & infrà tumorem uno vel duobus pollicibus superet sectio, aponeurosim & cellulosam telam sejungendo, dein, quo faciliùs removeantur ischiadicus nervus & vena, flectendum est genu, quandòquidem non sine magno periculo hæ ligarentur partes. Tum resecatur saccus aneurysmaticus, ejusque cavo sanguineis grumis, quibus scatebat, depleto, spongiis vino aut aquâ tepidâ madidis vulnus abluitur & mundatur. Superior postea arteriæ ligatura ope acùs longæ & percurvæ filis plurimis munitæ, os inter & arteriam cautè immisæ ita constringitur, ut laxato torculari nullus affluat sanguis. Inferior eadem methodo iisdemque legibus instituitur. Demùm linteo carpto vel sicco, vel colophoniâ pulveratâ saturato impletur vulnus, atque mollibus spleniis, fasciâque molliter circumductâ involvitur. Tandem super latus vulneri obversum reponitur æger, & membrum semiflexum in pulvinari collocatum, laxato torculari ibidem pro re natâ fixo, pannis vel mantilibus calidis copertur.

Si membris servatur calor, felicem sperare licet exitum: sanguineo paulatim sero vincitura tingitur, & seriùs ociosve, sed ut plurimum versus septimam diem fit prima vulneris deligatio, nisi celeriorem puris exundatio requirat, suspenso firmiter membro, cautè & molliter, juxta leges artis peragenda, secundâ vel tertiatâ quâque die renovanda: tūm uti postulabit vulnus ad quadragesimam usque diem, quâ plerumque decedunt ligaturæ, non nunquam tamen propter cicatricis progressus industriè resecandæ.

Cætera quæ consultò omisimus, ex artis præceptis petantur.

Hæc est, ubi favet Natura morbi, methodus ineunda (1). Sin autem post operationem frigescat membrum, ac proindè lethalis immineat gangræna, si superiùs memoratae absint conditiones, ad amputationem, tanquam unicam salutis anchoram, confugiendum est.

(1) Hujus methodi præstantiam præclarè demonstrant operationes duæ, quas in Regio Scholarum Hospitio feliciter instituit Clariss. Magister D. Pelletan.

